

ประกาศสภาวิชาชีพบัญชี

ที่ ๕๓/๒๕๕๗

เรื่อง มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๒๙ (ปรับปรุง ๒๕๕๗)

เรื่อง การรายงานทางการเงินในสภาพเศรษฐกิจที่เงินเฟ้อรุนแรง

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗ (๓) และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดให้สภาวิชาชีพบัญชีมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดและปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีเพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการจัดทำบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยบัญชีและกฎหมายอื่น ทั้งนี้ มาตรฐานการบัญชีนั้น ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จึงจะใช้บังคับได้

สภาวิชาชีพบัญชี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี ในการประชุมครั้งที่ ๓๘ (๓/๒๕๕๗) เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๒๙ เรื่อง การรายงานทางการเงินในสภาพเศรษฐกิจที่เงินเฟ้อรุนแรง ในลำดับที่ ๓.๒ ตามประกาศสภาวิชาชีพบัญชี ที่ ๑๗/๒๕๕๓ เรื่อง มาตรฐานการบัญชี และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน (ปรับปรุง ๒๕๕๒)

ข้อ ๓ ให้ใช้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๒๙ (ปรับปรุง ๒๕๕๗) เรื่อง การรายงานทางการเงินในสภาพเศรษฐกิจที่เงินเฟ้อรุนแรง ตามที่กำหนดท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ประสิทธิ์ เชื้อพานิช

นายกสภาวิชาชีพบัญชี

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 29 (ปรับปรุง 2557)

เรื่อง

การรายงานทางการเงินในสภาพเศรษฐกิจที่เงินเฟ้อรุนแรง

คำแถลงการณ์

มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 29 เรื่อง การรายงานทางการเงินในสภาพเศรษฐกิจที่เงินเฟ้อรุนแรง ซึ่งเป็นฉบับปรับปรุงของ คณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศที่สิ้นสุดในวันที่ 31 ธันวาคม 2555 (IAS 29: Financial Reporting in Hyperinflationary Economics (Bound volume 2013 Consolidated without early application))

มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ มีการปรับปรุงจากฉบับปี 2552 โดยปรับปรุงการอ้างอิงมาตรฐานการ รายงานทางการเงินฉบับอื่น

สารบัญ

	จากย่อหน้าที่
ขอบเขต	1
การปรับปรุงงบการเงินใหม่	5
งบการเงินที่ใช้เกณฑ์ต้นทุนเดิม	11
งบแสดงฐานะการเงิน	11
งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ	26
ผลกำไรหรือขาดทุนจากยอดดุลสุทธิของรายการที่เป็นตัวเงิน	27
งบการเงินที่ใช้เกณฑ์ต้นทุนปัจจุบัน	29
งบแสดงฐานะการเงิน	29
งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ	30
ผลกำไรหรือขาดทุนจากยอดดุลสุทธิของรายการที่เป็นตัวเงิน	31
ภาษี	32
งบกระแสเงินสด	33
ตัวเลขที่นำมาเปรียบเทียบ	34
งบการเงินรวม	35
การเลือกและการใช้ดัชนีราคาทั่วไป	37
การสิ้นสุดลงของภาวะเงินเฟ้อรุนแรง	38
การเปิดเผยข้อมูล	39
วันถือปฏิบัติ	41

มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 29 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง รายงานทางการเงินในสภาพเศรษฐกิจที่เงินเฟ้อรุนแรง ประกอบด้วยย่อหน้าที่ 1 ถึง 41 ทุกย่อหน้ามีความสำคัญเท่ากัน และมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ ต้องอ่านโดยคำนึงถึงข้อกำหนดของกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (ปรับปรุง 2557) ในกรณีที่ไม่ได้ให้แนวปฏิบัติในการเลือกและการใช้นโยบายการบัญชี ให้กิจการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด (เมื่อมีการประกาศใช้)

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 29 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง รายงานทางการเงินในสภาพเศรษฐกิจที่เงินเฟ้อรุนแรง

ขอบเขต

- 1 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับงบการเงิน ซึ่งรวมถึงงบการเงินรวมของกิจการซึ่งใช้สกุลเงินของสภาพเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรงเป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของตน
- 2 ภายใต้สภาพเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรง การรายงานผลการดำเนินงานและฐานะการเงินในสกุลเงินท้องถิ่นโดยไม่ได้มีการปรับปรุงใหม่นั้นย่อมไม่เกิดประโยชน์ เงินได้สูญเสียอำนาจซื้อไปในอัตราที่เร็วมากจนทำให้การเปรียบเทียบจำนวนเงินจากรัฐกรรมและจากเหตุการณ์อื่นที่เกิดขึ้น ณ เวลาที่แตกต่างกันก่อให้เกิดการหลงผิดได้ ถึงแม้จะเกิดขึ้นภายในงวดบัญชีเดียวกันก็ตาม
- 3 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไม่ได้กำหนดว่า ณ ที่ระดับเงินเฟ้อใดจึงจะถือว่าได้เกิดภาวะเงินเฟ้อรุนแรงขึ้นแล้ว เป็นเรื่องที่กิจการต้องใช้ดุลยพินิจว่าเมื่อใดที่จำเป็นต้องปรับปรุงงบการเงินใหม่เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ ตัวอย่างของลักษณะพิเศษของสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจของประเทศที่บ่งชี้ว่าภาวะเงินเฟ้อรุนแรงได้เกิดขึ้นแล้ว แต่ไม่จำกัดอยู่เพียง มีดังนี้
 - 3.1 ประชากรโดยทั่วไปพอใจที่จะถือทรัพย์สินในรูปของสินทรัพย์ที่ไม่เป็นตัวเงิน หรือในรูปของสกุลเงินต่างประเทศที่ค่อนข้างเสถียร หรือใช้เงินสกุลเงินท้องถิ่นที่ตนถืออยู่ไปลงทุนทันทีเพื่อรักษาอำนาจซื้อ
 - 3.2 ประชากรโดยทั่วไปจะคำนึงถึงมูลค่าต่าง ๆ ในรูปสกุลเงินตราต่างประเทศที่ค่อนข้างเสถียรมากกว่าในรูปสกุลเงินท้องถิ่น การตั้งราคาสินค้าอาจจะอยู่ในสกุลเงินตราต่างประเทศนั้น
 - 3.3 การขายและการซื้อเชื่อจะกระทำ ณ ระดับราคาที่ชดเชยการสูญเสียอำนาจซื้อที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในระหว่างระยะเวลาการให้สินเชื่อ ถึงแม้ระยะเวลาดังกล่าวจะสั้นก็ตาม
 - 3.4 อัตราดอกเบี้ย ค่าแรง และราคาสินค้าผูกพันกับดัชนีราคา และ
 - 3.5 อัตราเงินเฟ้อสะสมในช่วงระยะเวลาสามปีที่ผ่านมาใกล้เคียงหรือเกินร้อยละ 100

- 4 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มุ่งหวังให้ทุกกิจการซึ่งเสนอรายงานในสกุลเงินของสภาพเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรงที่เหมือนกันนำมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มาใช้ในเวลาเดียวกัน อย่างไรก็ตาม มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ให้ใช้กับงบการเงินนับแต่วันแรกของรอบระยะเวลาที่รายงานซึ่งกิจการได้ชี้ชัดแล้วว่าภาวะเงินเฟ้อรุนแรงได้เกิดขึ้นแล้วในประเทศเจ้าของสกุลเงินซึ่งกิจการใช้ในการรายงาน

การปรับปรุงงบการเงินใหม่

- 5 การเปลี่ยนแปลงของระดับราคาเป็นผลมาจากแรงผลักดันทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ซึ่งอาจเป็นไปในลักษณะโดยทั่วไปหรือเฉพาะเจาะจงก็ได้ ตัวอย่างของแรงผลักดันเฉพาะเจาะจง ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์และอุปทานและการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ซึ่งอาจส่งผลให้ราคาสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งสูงขึ้นหรือลดลงอย่างมีนัยสำคัญและเป็นอิสระจากกัน นอกจากนี้แรงผลักดันโดยทั่วไปอาจส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระดับราคาสินค้าโดยทั่วไปและต่ออำนาจซื้อของเงินตราโดยทั่วไปได้
- 6 กิจการซึ่งจัดทำงบการเงินภายใต้เกณฑ์ต้นทุนเดิมสามารถทำเช่นนั้นได้โดยไม่ต้องคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงของระดับราคาโดยทั่วไป หรือการเพิ่มขึ้นของราคาสินทรัพย์หรือหนี้สินที่กิจการบันทึกอยู่ได้โดยข้อยกเว้นของกรณีดังกล่าวจะเป็นกรณีที่กิจการวัดมูลค่าหรือเลือกที่จะวัดมูลค่าสินทรัพย์และหนี้สินนั้นโดยใช้มูลค่ายุติธรรม ตัวอย่างเช่น ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ซึ่งกิจการอาจตีราคาใหม่โดยใช้มูลค่ายุติธรรม หรือสินทรัพย์ชีวภาพซึ่งโดยทั่วไปจะต้องวัดมูลค่าโดยใช้มูลค่ายุติธรรม อย่างไรก็ตาม มีบางกิจการที่นำเสนองบการเงินโดยใช้เกณฑ์ต้นทุนปัจจุบัน ซึ่งเป็นการรับรู้ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงราคาเฉพาะเจาะจงของสินทรัพย์ที่กิจการถืออยู่
- 7 ภายใต้สภาพเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรง งบการเงินของกิจการไม่ว่าจะได้จัดทำโดยใช้เกณฑ์ต้นทุนเดิมหรือเกณฑ์ต้นทุนปัจจุบัน จะมีประโยชน์ก็ต่อเมื่องบการเงินนั้นแสดงอยู่ในหน่วยวัดค่าที่เป็นปัจจุบัน ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาที่รายงานเท่านั้น ดังนั้นมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้จึงให้ใช้กับงบการเงินของกิจการทั้งหลายที่รายงานในสกุลเงินของสภาพเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรง และไม่อนุญาตให้กิจการเสนอข้อมูลภายใต้มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ เพื่อเป็นการเสริมงบการเงินที่ไม่ได้ปรับปรุงใหม่ นอกจากนี้ มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไม่สนับสนุนให้กิจการเสนองบการเงินก่อนการปรับปรุงใหม่แยกต่างหาก
- 8 งบการเงินของกิจการซึ่งใช้สกุลเงินของสภาพเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรงเป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของตน ไม่ว่าจะจัดทำขึ้นโดยใช้เกณฑ์ต้นทุนเดิมหรือเกณฑ์ต้นทุนปัจจุบัน จะต้องแสดงด้วยหน่วยวัดค่าที่เป็นปัจจุบัน ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาที่รายงานและต้องแสดงตัวเลขเปรียบเทียบของงวดก่อนตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) รวมทั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงวดก่อนด้วยหน่วยวัดค่าที่เป็นปัจจุบัน ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาที่รายงานด้วยเช่นกัน เพื่อวัตถุประสงค์ในการนำเสนอ งบการเงินเปรียบเทียบในกรณีที่สกุลเงินที่นำเสนอ

การเงินแตกต่างกัน ให้กิจการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดในย่อหน้า 42.2 และ 43 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (เมื่อมีการประกาศใช้)

- 9 ผลกำไรหรือขาดทุนจากยอดดุลสุทธิของรายการที่เป็นตัวเงินจะต้องรวมอยู่ในกำไรหรือขาดทุนของกิจการและเปิดเผยรายการแยกต่างหาก
- 10 ในการปรับปรุงงบการเงินใหม่เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ กิจการจำเป็นต้องนำวิธีการบางประการรวมถึงดุลยพินิจมาใช้ การใช้วิธีการและดุลยพินิจอย่างสม่ำเสมอมีความสำคัญยิ่งกว่าความถูกต้องของจำนวนที่ได้จากวิธีการดังกล่าวซึ่งรวมอยู่ในงบการเงินที่ปรับปรุงใหม่

งบการเงินที่ใช้เกณฑ์ต้นทุนเดิม

งบแสดงฐานะการเงิน

- 11 รายการต่างๆในงบแสดงฐานะการเงินที่ยังไม่ได้แสดงด้วยหน่วยวัดค่าที่เป็นปัจจุบัน ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาที่รายงานจะต้องปรับปรุงใหม่ด้วยดัชนีราคาทั่วไป
- 12 รายการที่เป็นตัวเงินจะไม่ถูกปรับปรุงใหม่ เนื่องจากรายการดังกล่าวได้แสดงด้วยหน่วยที่เป็นตัวเงินที่เป็นปัจจุบัน ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาที่รายงานอยู่แล้ว รายการที่เป็นตัวเงินหมายถึง เงินสดที่กิจการถืออยู่ และรายการที่กิจการจะได้รับหรือจ่ายเป็นเงินสด
- 13 สินทรัพย์และหนี้สินซึ่งผูกกับข้อตกลงที่ให้มีการเปลี่ยนแปลงราคาได้ เช่น หุ้นกู้หรือเงินกู้ยืมที่อ้างอิงกับดัชนี จะต้องปรับมูลค่าให้เป็นไปตามสัญญา เพื่อให้ได้มาซึ่งจำนวนยอดคงเหลือ ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลารายงาน สินทรัพย์ และหนี้สินเหล่านี้จะแสดงอยู่ในงบแสดงฐานะการเงินที่ปรับปรุงใหม่ด้วยจำนวนหลังการปรับปรุงดังกล่าวข้างต้น
- 14 สินทรัพย์และหนี้สินอื่นที่เหลือทั้งหมดถือเป็นรายการที่ไม่เป็นตัวเงิน รายการที่ไม่เป็นตัวเงินบางรายการอาจบันทึกด้วยจำนวนที่เป็นปัจจุบัน ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาที่รายงานอยู่แล้ว เช่น มูลค่าสุทธิที่จะได้รับหรือราคายุติธรรม ดังนั้นกิจการจึงไม่ต้องปรับปรุงรายการดังกล่าวใหม่ ส่วนสินทรัพย์ และหนี้สินที่ไม่เป็นตัวเงินอื่น ๆ กิจการจะต้องปรับปรุงรายการดังกล่าวใหม่ทั้งหมด
- 15 รายการที่ไม่เป็นตัวเงินส่วนใหญ่มักแสดงมูลค่าตามราคาทุนหรือราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสม ดังนั้นรายการดังกล่าวจึงแสดงด้วยจำนวนที่เป็นปัจจุบัน ณ วันที่ได้มา กิจการสามารถคำนวณหาราคาทุนปรับปรุงใหม่หรือราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสมปรับปรุงใหม่ของแต่ละรายการดังกล่าว โดยการนำอัตราค่าเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาทั่วไประหว่างวันที่ได้มาจนถึงวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาที่รายงานไปปรับกับราคาทุนเดิมและค่าเสื่อมราคาสะสม ตัวอย่างเช่น ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ สินค้าคงเหลือจำพวกวัตถุดิบและสินค้าที่ซื้อมาเพื่อขาย ค่าความนิยม สิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า และสินทรัพย์ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันจะปรับปรุงใหม่นับจากวันซื้อ

- ส่วน ลินค้าคงเหลือจำพวกงานระหว่างทำ และสินค้าสำเร็จรูปจะปรับปรุงใหม่นับจากวันที่
ต้นทุนการซื้อและต้นทุนการแปรสภาพเกิดขึ้น
- 16 ในบางครั้งกิจการอาจไม่มีบันทึกรายละเอียดของวันที่ได้มาของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ หรือ
ไม่สามารถประมาณวันที่ดังกล่าวได้ ภายใต้สถานการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นนี้ การนำมาตราฐาน
การบัญชีฉบับนี้มาใช้ในรอบระยะเวลาบัญชีแรก กิจการอาจจำเป็นต้องใช้การประเมินมูลค่า
รายการโดยผู้เชี่ยวชาญอิสระเพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการปรับปรุงรายการดังกล่าวใหม่
- 17 เป็นไปได้ว่ากิจการไม่อาจหาดัชนีราคาทั่วไปของงวดต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในการปรับปรุงที่ดิน
อาคารและอุปกรณ์ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ได้ ในสถานการณ์เช่นนี้ กิจการอาจจำเป็นต้อง
นำประมาณการมาใช้ เช่น โดยการพิจารณาจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนระหว่าง
สกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานกับสกุลเงินต่างประเทศที่ค่อนข้างเสถียร
- 18 รายการที่ไม่เป็นตัวเงินบางรายการอาจแสดงด้วยมูลค่าปัจจุบัน ณ วันที่ไม่ใช่วันที่ได้มาหรือ
วันที่ในงบแสดงฐานะการเงิน เช่น ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ได้ตีราคาใหม่แล้วก่อนหน้านี้ ในกรณี
เช่นนี้ มูลค่าตามบัญชีจะต้องปรับปรุงใหม่นับจากวันที่มีการตีราคาใหม่นั้น
- 19 มูลค่าของรายการที่ไม่เป็นตัวเงินที่ปรับปรุงใหม่แล้วนั้นอาจจะต้องปรับลดลงเพื่อให้เป็นไปตาม
มาตรฐานการบัญชีที่เกี่ยวข้อง หากมูลค่าของรายการดังกล่าวสูงกว่ามูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน
ตัวอย่างเช่น มูลค่าภายหลังการปรับปรุงใหม่แล้วของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ค่าความนิยม
สิทธิบัตร และเครื่องหมายการค้าจะปรับลดลงให้เหลือเท่ากับมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน หรือ
มูลค่าภายหลังการปรับปรุงใหม่ของสินค้าคงเหลือจะปรับลดลงให้เหลือเท่ากับมูลค่าสุทธิที่จะ
ได้รับเป็นต้น
- 20 กิจการที่ถูกลงทุนซึ่งถูกบันทึกบัญชีโดยวิธีส่วนได้เสียอาจเสนอรายงานทางการเงินของตน
ในสกุลเงินของสภาพเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรง งบแสดงฐานะการเงินและงบกำไรขาดทุน
เบ็ดเสร็จของกิจการที่ถูกลงทุนดังกล่าวจะต้องปรับปรุงใหม่ให้เป็นไปตามมาตรฐาน
การบัญชีฉบับนี้ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการคำนวณส่วนได้เสียของกิจการที่มีในสินทรัพย์สุทธิและ
ผลการดำเนินงานของกิจการที่ถูกลงทุนดังกล่าว หากงบการเงินที่ปรับปรุงแล้วของกิจการที่
ถูกลงทุนที่กิจการเข้าไปลงทุนแสดงอยู่ในสกุลเงินตราต่างประเทศ กิจการต้องแปลงค่างบการเงิน
ดังกล่าวโดยใช้อัตราปิด ณ วันสิ้นงวด
- 21 โดยปกติผลกระทบของเงินเฟ้อจะรับรู้อยู่ในต้นทุนการกักขังอยู่แล้ว ดังนั้นจึงเป็นการไม่เหมาะสม
ที่กิจการจะทำการปรับปรุงใหม่ซึ่งรายจ่ายฝ่ายทุนที่เกิดจากการใช้เงินกักขังในการสร้าง ไปพร้อม
กับการตั้งต้นทุนการกักขังส่วนที่ชดเชยเงินเพื่อเป็นต้นทุนของสินทรัพย์ในงวดเดียวกัน กิจการ
ควรรับรู้ต้นทุนการกักขังส่วนนี้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดที่ต้นทุนการกักขังเกิดขึ้น
- 22 กิจการอาจได้มาซึ่งสินทรัพย์ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดให้สามารถชะลอการชำระเงินออกไปได้โดย
ไม่คิดดอกเบี้ย ในกรณีที่กิจการไม่สามารถคำนวณหาดอกเบี้ยที่แฝงอยู่ได้ กิจการควรปรับปรุง
มูลค่าสินทรัพย์ดังกล่าวใหม่นับจากวันที่จ่ายชำระเงินแทนที่จะเป็นวันที่ซื้อสินทรัพย์
- 23 (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)

- 24 ณ วันต้นงวดของงวดบัญชีแรกที่น่ามาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มาใช้ กิจการควรปรับปรุง ส่วนประกอบในส่วนของเจ้าของใหม่ โดยใช้ดัชนีราคาทั่วไปนับตั้งแต่วันที่กิจการได้รับ ส่วนประกอบนั้นมาหรือวันที่ส่วนประกอบนั้นเกิดขึ้น ยกเว้นกำไรสะสมและส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์เพิ่ม ซึ่งส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ที่เกิดในงวดก่อน ๆ จะถูกตัดออก และกำไรสะสมที่ปรับปรุงใหม่นั้นจะเป็นผลมาจากการปรับปรุงใหม่ของรายการอื่นทั้งหลาย ในงบแสดงฐานะการเงิน
- 25 ณ วันสุดท้ายของงวดบัญชีแรกและในงวดถัด ๆ ไป กิจการต้องปรับปรุงส่วนประกอบของส่วนของ เจ้าของทุกรายการโดยใช้ดัชนีราคาทั่วไปนับตั้งแต่วันต้นงวดหรือวันที่กิจการได้รับส่วนประกอบ นั้นมา (หากวันที่ได้รับนั้นเกิดขึ้นทีหลัง) และต้องเปิดเผยการเปลี่ยนแปลงของส่วนของเจ้าของ สำหรับงวดเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง การนำเสนอ งบการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้)

งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

- 26 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดให้รายการในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จทุกรายการต้องแสดงใน รูปของหน่วยวัดค่าที่เป็นปัจจุบัน ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาที่รายงาน ด้วยเหตุนี้รายการใน งบการเงินทั้งหมดจะต้องปรับปรุงใหม่ด้วยอัตราการเปลี่ยนแปลงในดัชนีราคาทั่วไปนับจากวันที่ รายได้และค่าใช้จ่ายนั้นบันทึกในงบการเงินเป็นครั้งแรก

ผลกำไรหรือขาดทุนจากยอดดุลสุทธิของรายการที่เป็นตัวเงิน

- 27 ในภาวะเงินเฟ้อ กิจการที่ถือสินทรัพย์ที่เป็นตัวเงินมากกว่าหนี้สินที่เป็นตัวเงินจะสูญเสียอำนาจ ซื้อ ส่วนกิจการซึ่งมีหนี้สินที่เป็นตัวเงินมากกว่าสินทรัพย์ที่เป็นตัวเงินจะมีอำนาจซื้อเพิ่มขึ้น ตราบเท่าที่สินทรัพย์และหนี้สินนั้นยังไม่ผูกกับระดับราคาสินค้า ผลกำไรหรือขาดทุนจากรายการ ที่เป็นตัวเงินสุทธินี้เป็นจำนวนผลต่างที่เกิดจากการปรับปรุงใหม่ของรายการที่ไม่เป็นตัวเงิน รายการในส่วนของเจ้าของ รายการในงบกำไรขาดทุนแบบเบ็ดเสร็จ และจากการปรับปรุง สินทรัพย์และหนี้สินที่ผูกกับดัชนีราคา ซึ่งผลกำไรหรือขาดทุนดังกล่าวนี้อาจประมาณได้โดยการ นำอัตราการเปลี่ยนแปลงในดัชนีราคาทั่วไปไปปรับกับจำนวนถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของผลต่าง ระหว่างสินทรัพย์และหนี้สินที่เป็นตัวเงินของงวดนั้น
- 28 กิจการจะต้องนำผลกำไรหรือขาดทุนจากยอดดุลสุทธิของรายการที่เป็นตัวเงินไปรวมในกำไรหรือ ขาดทุน รายการปรับปรุงสินทรัพย์และหนี้สินที่ผูกกับข้อตกลงที่ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงราคาได้ ตามย่อหน้าที่ 13 จะถูกนำไปหักกลับกับผลกำไรหรือขาดทุนจากยอดดุลสุทธิของรายการ ที่เป็นตัวเงิน รายได้และค่าใช้จ่ายอื่น เช่น รายได้ดอกเบี๋ย ดอกเบี๋ยจ่าย และผลต่างจากอัตรา แลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับเงินลงทุนหรือเงินกู้ยืมเป็นรายการที่เกี่ยวข้อง กับยอดดุลสุทธิของรายการที่เป็นตัวเงินทั้งสิ้น ถึงแม้กิจการจะเปิดเผยรายการดังกล่าว

แยกต่างหากแล้วก็ตาม น่าจะเป็นประโยชน์กว่าหากกิจการแสดงรายการดังกล่าวพร้อมกับผลกำไรหรือขาดทุนจากยอดดุลสุทธิของรายการที่เป็นตัวเงินในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

งบการเงินที่ใช้เกณฑ์ต้นทุนปัจจุบัน

งบแสดงฐานะการเงิน

- 29 รายการที่แสดงด้วยต้นทุนปัจจุบันจะไม่ถูกปรับปรุงใหม่เพราะรายการดังกล่าวได้แสดงอยู่ในรูปของหน่วยวัดค่าที่เป็นปัจจุบัน ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาที่รายงานแล้ว ส่วนรายการอื่นในงบแสดงฐานะการเงินจะถูกปรับปรุงใหม่ตามย่อหน้าที่ 11 ถึง 25

งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

- 30 งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จก่อนการปรับปรุงใหม่ที่แสดงตามเกณฑ์ต้นทุนปัจจุบันนั้น โดยทั่วไปจะแสดงต้นทุนในจำนวนที่เป็นปัจจุบัน ณ วันที่รายการหรือเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้น ต้นทุนขายและค่าเสื่อมราคาจะบันทึกบัญชีด้วยจำนวนต้นทุนที่เป็นปัจจุบัน ณ เวลาที่มีการใช้ ส่วนยอดขายและค่าใช้จ่ายอื่นจะบันทึกบัญชีด้วยจำนวนเงิน ณ วันที่เกิดรายการ ด้วยเหตุนี้ รายการดังกล่าวทั้งหมดจึงจำเป็นต้องปรับปรุงใหม่ให้อยู่ในหน่วยวัดค่าที่เป็นปัจจุบัน ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลารายงานโดยใช้ดัชนีราคาทั่วไป

ผลกำไรหรือขาดทุนจากยอดดุลสุทธิของรายการที่เป็นตัวเงิน

- 31 ให้กิจการบันทึกผลกำไรหรือขาดทุนจากยอดดุลสุทธิของรายการที่เป็นตัวเงินตามย่อหน้าที่ 27 และ 28

ภาษี

- 32 การปรับปรุงงบการเงินใหม่ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ อาจทำให้เกิดผลต่างระหว่างมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินแต่ละรายการในงบแสดงฐานะการเงินกับฐานภาษีของรายการดังกล่าว กิจการจะต้องรับรู้ผลต่างดังกล่าวในบัญชีตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง *ภาษีเงินได้* (เมื่อมีการประกาศใช้)

งบกระแสเงินสด

- 33 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดให้ทุกรายการในงบกระแสเงินสดต้องแสดงอยู่ในหน่วยวัดค่าที่เป็นปัจจุบัน ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลารายงาน

ตัวเลขที่นำมาเปรียบเทียบ

- 34 ตัวเลขที่นำมาเปรียบเทียบของงวดก่อนจะต้องปรับปรุงใหม่โดยใช้ดัชนีราคาทั่วไป ไม่ว่าตัวเลขนั้นจะได้มาโดยวิธีต้นทุนเดิมหรือโดยวิธีต้นทุนปัจจุบัน ทั้งนี้เพื่อให้งบการเงินที่นำมา

เปรียบเทียบนั้นแสดงอยู่ในหน่วยวัดค่าที่เป็นปัจจุบัน ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลารายงาน
กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลของงวดก่อนในงบการเงินโดยแสดงให้เห็นเป็นหน่วยวัดค่าที่เป็นปัจจุบัน ณ
วันสุดท้ายของรอบระยะเวลารายงานด้วยเช่นกัน เพื่อวัตถุประสงค์ในการแสดงตัวเลข
เปรียบเทียบซึ่งสกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงินแตกต่างจากสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน ให้
กิจการถือปฏิบัติตามย่อหน้า 42.2 และ 43 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 (ปรับปรุง
2557) เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (เมื่อมี
การประกาศใช้)

งบการเงินรวม

- 35 บริษัทใหญ่ที่เสนอรายงานในสกุลเงินของสภาพเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรงอาจมีบริษัท
ย่อยที่เสนอรายงานในสกุลเงินของสภาพเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรงด้วยเช่นกัน งบการเงิน
ของบริษัทย่อยดังกล่าวนั้นจะต้องปรับปรุงใหม่โดยใช้ดัชนีราคาทั่วไปของประเทศเจ้าของสกุลเงิน
 ที่ใช้รายงานก่อนที่จะนำงบการเงินนั้นไปรวมในงบการเงินรวมของบริษัทใหญ่ ในกรณีที่บริษัท
 ย่อยดังกล่าวเป็นบริษัทย่อยในต่างประเทศ งบการเงินที่ปรับปรุงใหม่จะแปลงค่าโดยใช้อัตราปิด
 ณ วันสิ้นงวด และสำหรับงบการเงินของบริษัทย่อยที่มีได้รายงานในสกุลเงินของสภาพเศรษฐกิจ
 ที่มีเงินเฟ้ออย่างรุนแรงให้กิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2557)
 เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (เมื่อมีการ
 ประกาศใช้)
- 36 ในกรณีที่งบการเงินรวมประกอบด้วยงบการเงินที่มีวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาที่รายงานแตกต่างกัน
 รายการทุกรายการไม่ว่าจะเป็นรายการที่ไม่เป็นตัวเงินหรือที่เป็นตัวเงินก็ตาม จะต้องปรับปรุง
 ใหม่ให้อยู่ในหน่วยวัดค่าที่เป็นปัจจุบัน ณ วันที่ของงบการเงินรวมนั้น

การเลือกและการใช้ดัชนีราคาทั่วไป

- 37 ในการปรับปรุงงบการเงินใหม่เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ กิจการจะต้องใช้ดัชนี
 ราคาทั่วไปซึ่งสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงในอำนาจซื้อโดยทั่วไป ทุกกิจการที่เสนอรายงานในสกุล
 เงินของสภาพเศรษฐกิจเดียวกันจึงควรใช้ดัชนีเดียวกันเพื่อการปรับปรุงงบการเงินใหม่

การสิ้นสุดลงของภาวะเงินเฟ้อรุนแรง

- 38 เมื่อภาวะเงินเฟ้อรุนแรงได้สิ้นสุดลงและกิจการไม่ต้องจัดทำและเสนองบการเงินตาม
 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้อีกต่อไปแล้ว กิจการต้องใช้จำนวนเงินตามหน่วยวัดค่าที่เป็น
 ปัจจุบัน ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีก่อนที่เสนอรายงานเพื่อยกไปในงบการเงิน
 ของงวดถัดไป

การเปิดเผยข้อมูล

39 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลทุกข้อดังต่อไปนี้

39.1 ข้อเท็จจริงที่ว่างบการเงินและตัวเลขที่นำมาเปรียบเทียบของงวดก่อนได้ปรับปรุงใหม่จากการที่อำนาจซื้อโดยทั่วไปของสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานได้เปลี่ยนแปลงไป และด้วยเหตุดังกล่าวจึงต้องแสดงในรูปของหน่วยวัดค่าที่เป็นปัจจุบัน ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลารายงาน

39.2 งบการเงินใช้เกณฑ์ต้นทุนเดิมหรือต้นทุนปัจจุบัน

39.3 ชื่อของดัชนีราคาและระดับของดัชนีราคา ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลารายงาน และการเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาในระหว่างรอบระยะเวลาปัจจุบันที่รายงานและรอบระยะเวลาก่อนที่รายงาน

40 การเปิดเผยที่กำหนดโดยมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้เกิดความชัดเจนเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ที่ใช้เพื่อรับรู้ผลกระทบของอัตราเงินเฟ้อในงบการเงิน นอกจากนี้ ยังเป็นการให้ข้อมูลอื่นที่จำเป็นเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ที่ใช้และจำนวนเงินที่เป็นผลมาจากหลักเกณฑ์นั้น

วันถือปฏิบัติ

41 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ให้ใช้กับงบการเงินที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2558 เป็นต้นไป